

efter hvad jeg troer, ikke en saadan fri Anskuelse af Forholdene imellem hvad man i Almindelighed kalder Stat og Kirke, som jeg paastaar nødvendigviis maae ligge til Grund overalt, hvor en fri Statskirkes eller en saakaldte Folkkirkes Forhold enten til Regjeringen eller til de saakaldte Sectar skal ordnes. Derfor er det, at jeg ikke for nærværende Tid kan ønske, at der skulde komme nogen saadan Lov i Orden, og jeg finder, at af Gætt af Lo, saa er den nuværende Usikkerhed og i visse Tilfælde Vilkaarlighed et mindre Onde, da det dog synes at staae som erkjendt, at en heel Deel Frihed maa der dog være i disse Forhold efter Grundlovens Bogstav. Der er ogsaa ved denne Leilighed talt om Præsternes Forhold til Regjeringen og deres Affattelighed som andre Embedsmænd. Om der virkelig ved denne Ordning af Forholdet, ved Lov skulde kunne skee nogen Forandring i det Forhold, som ved Grundloven er sat imellem alle de saakaldte Embedsmænd og Regjeringen, det skal jeg ikke kunne sige, men hvad jeg, skjøndt forgivees, allerede tog mig den Frihed at gjøre opmærksom paa i den grundlovgivende Rigsforsamling, det var, at naar man vilde sætte Embedsmænd i et saa bundet, saa ubehageligt og saa usikkert et Forhold til Ministeriet, som denne Grundlovsparagraph gjør, saa skulde man dog, naar man var klog, indskrænke det til de administrative Embedsmænd, og der var det er endnu min Overbeviisning, visselig intet Andet at gjøre for virkelig at hjælpe paa denne Ulempe.

Skoletærer Hansen: Da det er mit Ønske, at vor Grundlov kan blive gennemført og virkeliggjort i alle dens Puncter (Hør!), saa skal jeg tilraade, at vi vedtage at bevilge disse 5000 Rbd. til Forberedelse af Ordningen af Kirkens Forhold til Staten, og jeg har ogsaa det Haab, at vor høitagtede Cultusminister virkelig vil see sig istand til at

forberede denne Ordning. — Med Hensyn til Punktet A. 9 skal jeg tillade mig at udtale, at det er mig bekjendt, at der, navnlig i Landbostanden, er et meget levende Ønske om at faae vort Skiftevesen ordnet paa en anden Maade end den, hvorpaa det nu er ordnet, og jeg har tilladt mig i den Anledning at henvende mig til dygtige Jurister, for at erfare, om det ikke kunde skee, men de have meent, at der først absolut maatte skee en Forandring i Henseende til Retspleiens Adskillelse fra Administrationen; da det nu er til en Forberedelse deraf, at den under den nævnte Post opførte Sum af 2,400 Rbd. er bestemt, saa skal jeg ogsaa tilraade, at denne Sum bevilges, i den Tanke, at den ogsaa virkelig vil blive brugt.

Casse: Den Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) har motiveret sit Ændringsforslag, og den Maade, hvorpaa Rigsdagsmanden for Sorø Amts 4de Valgkreds (Grundtvig) har benyttet hans Raisonnement for netop at faae Ændringsforslaget forkastet, stiller unægtelig Sagen paa et noget besynderligt Standpunkt. Jeg er imidlertid overbevist om, at ingen af de ærede Rigsdagsmænd med Hensyn til det, som de ville have sat igjennem, vilde have nogen synderlig stor Tilfredsstillelse af at faae Ændringsforslaget til at gaae igjennem, og jeg kan virkelig ikke overtale mig til at troe, at det er deres fulde Alvor, netop at benytte Ændringsforslaget som Fundament for deres Argumentation. Jeg skal ikke gaae ind paa det Gebeet, som Sagen under de stedfundne Discussioner er blevet dragt frem paa, naar man nemlig har talt om Kirkeforsamlinger og Synoder; det er vist, at Begreberne om disse jo ere saa forffjellige, at de kunne opfattes paa en saadan Maade, at Raisonnementet rammer det Eine og ikke det Andet.